

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „K1“ 2015-07-15 SKUNDO**

2015 m. rugsėjo 18 d. Nr. S-174 (7-173/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės, pavaduojančios
komisijos pirmininkę
komisijos narių

Linos Vosylienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Audronei Vitai Toliūnaitei
UAB „K1“ atstovei advokato padėjėjai Agnei
Pimpytei
Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovei Jurgitai
Narkevičiūtei

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

2015 m. rugsėjo 8 d. išnagrinėjusi UAB „K1“ (toliau – Bendrovė) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-06-19 sprendimo Nr. 69-73, n u s t a t ė :

Inspekcija ginčijamo sprendimo pirma dalimi atnaujino Bendrovės 2015-03-17 skundo nagrinėjimą.

Antra sprendimo dalimi Inspekcija patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2015-02-17 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-97 dėl 2014-11-12 patikrinimo akto Nr. FR0680-746 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti 103485 Eur (357313 Lt) pelno mokestį (toliau – PM), 46661,26 Eur (161112 Lt) PM delspinigius, 31045 Eur (107194 Lt) PM baudą (30 proc. mokesčio dydžio), 13193,06 Eur (45553 Lt) gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 9068,58 Eur (31312 Lt) GPM delspinigius, 3957 Eur (13666 Lt) GPM baudą (30 proc. mokesčio dydžio), 5277,17 Eur (18221 Lt) privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), 3627,49 Eur (12525 Lt) PSD įmokų delspinigius, 1583 Eur (5466 Lt) PSD įmokų baudą (30 proc. įmokų dydžio).

1. Dėl pelno mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo

Inspekcija, apibendrindama 2001-12-20 Pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 (toliau – PMĮ) 4 straipsnio, 11 str. 4 dalies, 17 str. 1 dalies nuostatas ir teismų praktiką (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) plenarinės sesijos 2004-10-27 nutartis adm. byloje Nr. A1-355/2004, 2011-02-24 nutartis adm. byloje Nr. A442-269/2011, 2010-06-17 nutartis adm. byloje Nr. A442-1091/2010*), konstatuoja, jog išskiriami trys kriterijai sąnaudų (išlaidų) pripažinimui: 1) jos realiai buvo patirtos; 2) pagrįstos juridinę galią

turinčiais dokumentais; 3) buvo susijusios su pajamų uždirbimu. Minėti kriterijai plačiau detalizuoti LVAT 2013-11-18 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-602-1718/2013, 2013-02-07 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-602-158/2013.

LVAT laikosi nuostatos, kad, norint paneigti mokėtojo teisę į leidžiamus atskaitymus, būtina įrodinėti tiek ūkinių operacijų realumą (būtent tarp dokumentuose nurodytų subjektų), tiek sąžiningumą (tais atvejais, kai ūkinės operacijos įvyko ne apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis). Taigi, kaip nurodo Inspekcija, ūkinės operacijos realiai įvykusiomis galima laikyti tada, kai patikrinimo metu surinkti įrodymai sutampa su apskaitoje atvaizduotais buhalteriniais dokumentais, t. y. tiek prekės / paslaugos, tiek suma, tiek atitinkami nurodyti asmenys, tiek kiekis ir kt., ir tik esant minėtoms sąlygoms galimas klausimo dėl patirtų išlaidų pripažinimo sąnaudomis svarstymas.

1.1 Dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal kompanijos „G2“ LTD išrašytas sąskaitas. Bendrovė pagal 2009-01-23 pasirašytą krovinių tarptautinio pervežimo sutartį (toliau – ginčo 2009-01-23 pervežimo sutartis) vykdė sandorius su kompanija „G2“ LTD (registracijos Nr. YYY, X street, Suite 300-40, P., O. 97202-6413) (toliau – JAV kompanija; kompanija „G2“ LTD), kurios pagrindu per 2009 metus apskaitė vienuolika JAV kompanijos pateiktų kreditinių sąskaitų faktūrų Nr. 03-01 – 12-01 ir Nr. 12-02 už 1858148,25 Lt (538157 Eur).

Inspekcija konstatuoja, kad Bendrovė 2009 metais nepagrįstai apskaitė 1858148,25 Lt išlaidas, susijusias su JAV kompanijos išrašytais sąskaitomis, nes ūkinės operacijos (transporto paslaugų pirkimas) neįvyko sąskaitose faktūrose nurodytomis sąlygomis. Minėta išvada pagrįsta apskaitos dokumentais bei patikrinimo metu surinktais įrodymais, t. y. Bendrovė nepateikė įrodymų, kurie paneigtų mokesčių administratoriaus padarytas išvadas.

1) Ginčo 2009-01-23 pervežimo sutartis pasirašyta Bendrovės atstovo – direktoriaus A. K., ir JAV kompanijos atstovo – A. A. . A. K. laikotarpiu nuo 2009-01-14 iki 2009-02-23 buvo Bendrovės direktorius. Kauno AVMI pateiktame paaiškinime buvęs direktorius A. K. nurodė, kad Bendrovėje faktiškai dirbo nuo 2009 m. sausio mėnesio pradžios apie 2 savaites, ir, kadangi negavo galimybės susipažinti su jokiais Bendrovės dokumentais, istorija, sutartimis, pats paprašė atleisti jį iš darbo, nes negalėjo prisiimti atsakomybės eiti direktoriaus pareigas. Nurodė, kad jam neteko pasirašyti jokių sutarčių ir dokumentų, jis su jokiais kompanijos „G2“ LTD atstovais nebendravo ir jokių sutarčių su jais nepasirašinėjo. Taigi Bendrovės buvęs direktorius A. K. patvirtino, kad ginčo 2009-01-23 pervežimo sutarties su JAV kompanija dėl krovinių pervežimo Bendrovės vardu nesudarė, nepasirašinėjo, sutartyje esantis parašas ne jo, su kompanijos „G2“ LTD atstovais nebuvo susitikęs.

2) 2014-11-11 paaiškinime Bendrovės akcininkas F. K. nurodė, kad dėl praėjusio ilgo laikotarpio negali atsakyti, kada, kas ir kokia kalba pasirašė sutartį su kompanija „G2“ LTD, tačiau paminėjo, kad sutartis turėjo būti sudaryta anglų kalba (pažymėtina, kad Kauno AVMI pateikta lietuvių kalba sudaryta ginčo 2009-01-23 pervežimo sutartis). Bendrovės akcininkas F. K. į klausimą, iš kokių šaltinių sužinojo, kad JAV kompanija teikia krovinių pervežimo paslaugas, nurodė: „<...> kadangi minimu laikotarpiu buvo daug įvykių, negaliu tiksliai pasakyti, iš kur sužinojau apie kompanijos „G2“ LTD teikiamas krovinių pervežimo paslaugas, tačiau tai galėjau sužinoti iš interneto ar kokių nors pažįstamų“. Į klausimą, kaip buvo užmegztas bendradarbiavimas su kompanija „G2“ LTD – kaip vyko derybos – tiesiogiai ar per tarpininkus, kas dalyvavo derybose, koks asmuo atstovavo JAV kompanijai ir koks asmuo atstovavo Bendrovei, paaiškinime F. K. nurodė: „<...> po 5 metų sunku prisiminti detales, kaip buvo organizuojamas darbas, tikėtina, kad visas bendravimas vyko internetu arba telefonu.“ Į klausimą, kokios priežastys lėmė jo, kaip Bendrovės akcininko, sprendimą bendradarbiauti su kompanija „G2“ LTD, F. K. atsakė, jog tai buvo niekuo neišsiskiriantis bendravimas verslo reikalais.

Pažymėtina, jog Bendrovės akcininkas F. K. nepateikė pagrįsto, išsamaus ir patikimo paaiškinimo apie buvusius verslo ryšius su JAV kompanija.

3) JAV Vidaus pajamų tarnybos pateiktoje informacijoje nurodyta, kad kompanija „G2“ LTD neturi mokesčių mokėtojo identifikacinio numerio, nepildo pajamų mokesčio deklaracijų, ši kompanija nėra laikoma JAV reziduojančiu juridiniu asmeniu mokesčių tikslais, kompanijos „G2“ LTD atstovai duomenų bazėse nurodytu adresu JAV nerandami, nenustatyta, kad kompanija „G2“ LTD turėjo žmogiškųjų ir materialinių resursų vykdyti krovinių pervežimus.

4) Bendrovė tiesiogiai nevykdė atsiskaitymų su JAV kompanija. Pagal Bendrovės žiniaraštį iki 2009-12-31 Bendrovės apskaitoma skola kompanijai „G2“ LTD buvo 1858148,25 Lt. Bendrovė nurodė, kad įsiskolinimas JAV kompanijai buvo mažinamas, atliekant tarpusavio užskaitas. Atsiskaitymai už Bendrovei suteiktas transportavimo paslaugas pagal tarpusavio įsiskolinimo užskaitymo aktą vyko tarp trijų įmonių: Bendrovės, UAB „G2“ ir kompanijos „G2“ LTD, t. y. pagal Bendrovės pateiktą 2009-12-31 Tarpusavio įsiskolinimo užskaitymo aktą (Kauno AVMI pateiktas be parašų ir antspaudų) nustatyta, kad tarp Bendrovės, UAB „G2“ ir JAV kompanijos vyko užskaitos sumai 1617115,85 Lt.

Vilniaus AVMI atlikto UAB „G2“ operatyvaus patikrinimo metu nustatyta, kad įmonės buhalterinėje apskaitoje apskaitytos atliktos paslaugos Bendrovei už 230009,56 Lt bei minėto įsiskolinimo padengimas, tačiau jokių dokumentų, kurių pagrindu užpildytas 2009-01-01–2009-02-09 buhalterinės apskaitos registro (Skola UAB „K1“) skolos padengimas, UAB „G2“ nepateikė. UAB „G2“ buhalterinės apskaitos banko registruose nuo 2008-07-02 jokių piniginių operacijų nebuvo užfiksuota. Kasos registruose taip pat nėra užfiksuota už transporto paslaugas gautų grynujų pinigų iš pirkėjų ar išmokėtų grynujų pinigų tiekėjams. Buhalterinės apskaitos registre (Skolos tiekėjams) 2009-02-09 apskaityta 17559,39 Lt skola Bendrovei.

Pažymėtina, jog Bendrovės atsiskaitymai už suteiktas pervežimo paslaugas užskaitų formomis vyko su UAB „G2“ net ir po bankroto bylos įsiteisėjimo (2009-02-09), nors įmonė jokios ūkinės komercinės veiklos nevykdė.

5) Bendrovė laikotarpiais 2008-09-25–2009-01-03, 2009-02-24–2009-09-13 ir 2009-11-05–2010-01-05 neturėjo vienasmenio valdymo organo – vadovo. Tai rodo, kad Bendrovės veikla nebuvo tinkamai organizuojama ir valdoma.

6) Bendrovės transporto vadovas A. M. koordinavo vairuotojų darbą Europos Sąjungos valstybėse, duodavo jiems nurodymus, išrašinėjo sąskaitas faktūras užsakovams už transporto paslaugas. A. M. Bendrovėje pradėjo dirbti nuo 2008-06-03, o nuo 2008-09-12 iki 2009-06-15 dirbo UAB „G2“.

7) Kauno AVMI paneigė, jog krovinių pervežimo paslaugoms atlikti kompanija „G2“ LTD samdė UAB „G2“. Konstatuota, jog UAB „G2“ krovinių pervežimo paslaugų neatliko ir negalėjo atlikti.

Inspekcija nurodo, kad per 2009 m. sausio–vasario mėnesius Bendrovė pagal 39 PVM sąskaitas faktūras iš UAB „G2“ įsigijo paslaugų už 193285,36 Lt (be PVM). Tačiau Vilniaus apygardos teismo 2009-01-29 nutartimi UAB „G2“ iškelta bankroto byla. UAB „G2“ 2010-01-06 likviduota ir 2014-07-18 išregistruota. UAB „G2“ bankroto administratoriaus UAB „V1“ atstovas V. J. paaiškino, kad po bankroto bylos iškėlimo UAB „G2“ jokios ūkinės komercinės veiklos nevykdė, jokių sandorių su kompanija „G2“ LTD nesudarinėjo ir nevykdė, jokių transporto priemonių bankroto administratorius neperėmė, nes nuosavybės teise jų neturėjo. Taigi Bendrovė sandorius su UAB „G2“ vykdė iki 2009-02-09, t. y. iki UAB „G2“ bankroto bylos įsiteisėjimo dienos, o UAB „G2“ po bankroto bylos iškėlimo (2009-01-29) jokios ūkinės veiklos nevykdė, transportavimo paslaugų neatliko, jokių pajamų iš vykdytos veiklos negavo ir nedeklaravo.

Antra, įvertinus Bendrovės pateiktus tarptautinius krovinių transportavimo važtaraščius (CMR) matyti, kad visuose CMR kaip vežėjas nurodytas UAB „G2“, t. y. atžymėti UAB „G2“ antspaudu. Tačiau, UAB „G2“ po bankroto bylos iškėlimo nevykdė jokios veiklos. Be to, UAB „G2“ administratorius paaiškino, kad UAB „G2“ antspaudas po bankroto bylos iškėlimo nebuvo iš karto perduotas, todėl juo galėjo būti pasinaudota.

Trečia, AB DNB Lizingas 2008-09-18 nutraukus su UAB „G2“ sudarytas lizingo sutartis dėl transporto priemonių (vilkikų) ir puspriekabių, šios nebuvo AB DNB Lizingas gražintos nei iki bankroto bylos išskėlimo, nei po bankroto bylos išskėlimo. Iš pateiktų CMR matyti, kad krovinių gabenimas buvo atliekamas tomis pačiomis transporto priemonėmis, kurias UAB „G2“ lizingo būdu buvo gavusi iš AB DNB Lizingas. Tačiau UAB „G2“ administratorius paaiškino, kad po bankroto bylos išskėlimo jokių transporto priemonių neperėmė ir bankrutuojanti UAB „G2“ jomis nesinaudojo. AB DNB Lizingas pateiktais duomenimis nustatyta, kad UAB „G2“ lizinguotos transporto priemonės buvo surastos teisės saugos institucijų pagalba.

Todėl Kauno AVMI padarė išvadą, kad po UAB „G2“ bankroto bylos išskėlimo patikrinimo metu nenustatyti asmenys neteisėtai naudojami lizinguojamomis transporto priemonėmis bei neteisėtai naudojami UAB „G2“ vardu, krovinių gabenimą patvirtinančiuose CMR darydami atžymas, kad paslaugas realiai suteikė UAB „G2“. Todėl CMR atžymos su UAB „G2“ rekvizitais buvo daromos neteisėtai naudojantis šios bendrovės antspaudu, siekiant pasinaudoti UAB „G2“ vardu norint nuslėpti neteisėtą krovinių gabenimo veiklą. CMR nurodytos transporto priemonės taip pat buvo naudojamos neteisėtai, neturint jokio teisinio pagrindo jomis naudotis, t. y. nutraukus lizingo sutartis transporto priemonės sąmoningai nebuvo gražintos AB DNB Lizingas, o buvo naudojamos neteisėtoje krovinių gabenimo veikloje.

Ketvirta, pagal Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Vilniaus apygardos valdybos Nusikalstamų veikų tyrimo skyriaus (toliau – FNNTT) pateiktą informaciją nustatyta, kad UAB „G2“ atžvilgiu atliekamas ikiteisminis tyrimas Nr.ZZZ pagal Baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 222 straipsnio 1 dalį, 182 straipsnio 2 dalį, 300 straipsnio 3 dalį.

Penkta, UAB „G2“ apskaitą tvarkančios UAB „G1“ atstovė dėl UAB „G2“ sandorių su kompanija „G2“ LTD nurodė, kad apie UAB „G2“ iškeltą bankroto bylą apskaitą tvarkanti įmonė sužinojo 2009 m. 02 mėn. Nurodė, jog 2010 m. vasarą V. Ž. apskaitą tvarkančiai įmonei pateikė PVM sąskaitas faktūras, kuriomis buvo informintas UAB „G2“ kuro įsigijimas. V. Ž. , paklausus, kam buvo panaudotas įsigytas kuras, atsakė, kad UAB „G2“ vykdo veiklą (krovinių automobiliais, kurių bankas dar nėra pasiėmęs, veža krovinius). Pagrįsdamas kuro sąnaudas 2010 m. rugpjūčio mėn. V. Ž. apskaitą tvarkančiai įmonei pateikė septynias 2009 m. kovo–rugsėjo mėn. kreditines sąskaitas, kuriose informintos transporto paslaugos tarp UAB „G2“ ir JAV kompanijos.

Atsižvelgiant į šias nustatytas aplinkybes, Inspekcija konstatuoja, kad kompanijos „G2“ LTD išrašytose sąskaitose nurodytos ūkinės operacijos (transporto paslaugų pirkimas) neįvyko tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų asmenų.

1.2 Dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal UAB „AS“, „R1“ LTD ir „D1“ A/S sąskaitas. Patikrinimo metu Bendrovės sąnaudos pagal UAB „AS24 LIETUVA“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras, „R1“ LTD ir „D1“ A/S išrašytas sąskaitas faktūras iš viso už 642069,67 Lt pripažintos neleidžiamais atskaitymais, nes šios išlaidos nebuvo susijusios su įprastine Bendrovės vykdyta veikla. Šios išlaidos tiesiogiai buvo susijusios su vykdytu krovinių gabenimu, o Bendrovė krovinių gabenimo nevykdė ir negalėjo vykdyti. Bendrovė atliko tik krovinių transportavimo paslaugų perpardavimą užsakovams.

– Pagal UAB „AS“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras Bendrovė 349597,67 Lt kuro įsigijimo išlaidas apskaitė sąnaudose ir priskyrė leidžiamais atskaitymams, tačiau dokumentų, įrodančių kuro sunaudojimą (kelionės lapai, sunaudoto kuro nurašymo aktai ar kiti dokumentai) nepateikė. Nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 Bendrovės vykdoma veikla buvo krovinių gabenimo agentų ir ekspeditorių veikla, Bendrovė transportavimo paslaugų neatliko. Bendrovė nuosavybės teise priklausančių krovinių transporto priemonių neturėjo.

Bendrovė 2011-01-17 paaiškinime nurodė: „<...> Įmonė yra tarpininkas tarp užsakovo ir vežėjo. <...> Įmonės vardu pagal pasirašytas sutartis yra įsigytos kuro kortelės iš Prancūzijos kuro kolonėlių tinklo bendrovės AS-24. Šios kortelės, suteikiančios dideles

nuolaidas kurui, galioja tik Vakarų Europos valstybėse. Bendrovė yra įtraukta į stambiųjų vežėjų sąrašus, todėl turi išskirtines nuolaidas kurui. Minėtos kuro kortelės duodamos naudotis vežėjui, nes pats vežėjas tokių didelių nuolaidų kurui neturi. Visas degalų išlaidas apmoka Bendrovė, o vėliau šios išlaidos užskaitomos kaip atsiskaitymas su vežėju „G2“ LTD. <...> Kuras Bendrovės apskaitoje yra ne nurašinėjamas, o tik įskaitomas kaip atsiskaitymas su vežėju. Kadangi kuro kortelės buvo gautos 2009 m. spalio mėn., t. y. metų gale, o sąskaitos už kurą iš Prancūzijos bendrovės AS ateina pavėluotai, taip pat pavėluotai iš vežėjo gaunami CMR, kurie kartais gaunami net po 6 mėn. nuo įvykdyto pervežimo, būtent 2009 m. pabaigos laikotarpiu nebuvo galimybės įtraukti kuro sąnaudas kaip atsiskaitymą su vežėju, todėl minimumu laikotarpiu šios sąnaudos buvo įtrauktos į Bendrovės išlaidas <...>.

– Bendrovė 2008-09-19 pasirašė krovinių pervežimo sutartį su Didžiosios Britanijos įmone „R1“ LTD, pagal kurią kroviniai pervežami Anglijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje ir kt. Bendrovė per 2009 m. sąnaudose apskaitė ir leidžiamiems atskaitymams priskyrė išlaidas pagal Didžiosios Britanijos įmonės pateiktas sąskaitas faktūras už puspriekabių nuomą, keltą, vilkiko ir puspriekabės remontus, taip pat baudas už 239468 Lt. Didžiosios Britanijos įmonės išrašytos sąskaitos faktūros Bendrovei apskaitoje buvo užpajamuotos 2009-11-30 pagal tris dokumentus – aktus: Nr. 01-11/2009 m. – už 35121,26 Lt (10171,82 Eur), Nr. 02-11/2009 m. – už 77961,05 Lt (22579,08 Eur) ir Nr. 3-11/2009 m. – už 126385,53 Lt (36603,78 Eur). Bendra aktų suma – 239467,84 Lt. Nustatyta, kad sumos nurodytuose aktuose sudvigubintos ir sumos mažintinos išbraukiant aktą Nr. 01-11/2009 m. – už 35121,26 Lt (10171,82 Eur) ir aktą Nr. 02-11/2009 m. – už 77961,05 Lt (22579,08 Eur).

Atsižvelgusi į tai, kad Bendrovė 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpiu transportavimo paslaugų neatliko, nuosavybės ar kitomis teisėmis perimtų krovinių transporto priemonių neturėjo ir jos nebuvo naudojamos Bendrovės veikloje pajamoms uždirbti, Kauno AVMI 239468 Lt (35121,26 Lt + 77961,05 Lt + 126386 Lt) puspriekabių, remonto sąnaudų išlaidas, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, priskyrė neleidžiamiems atskaitymams.

– 2009 m. Bendrovė sąnaudose apskaitė ir leidžiamiems atskaitymams priskyrė išlaidas pagal Danijos bendrovės „D1“ A/S pateiktas sąskaitas faktūras už puspriekabių remontus, draudimą, kurą, kelius, taip pat baudas už 53004 Lt (15351,08 Eur). Pagal Bendrovės pateiktas Danijos kompanijos Bendrovei išrašytas sąskaitas faktūras nustatyta, kad dalis sąskaitų faktūrų (už 15054 Lt (4359,83 Eur) išrašytos ne Bendrovės, o kito ūkio subjekto vardu – „K. P. TŪB (UAB „F1“), P. 15, LT-5400 Š.“. Atsižvelgiant į tai, 15054 Lt išlaidos nebuvo priskirtos leidžiamiems atskaitymams.

Inspekcija akcentuoja, kad tuo atveju, kai mokesčių administratoriui kyla pagrįstų įtarimų dėl tikrojo sąnaudas pagrindžiančiuose dokumentuose užfiksuotų operacijų turinio bei jų realumo, įrodyti tikrąjį ūkinių operacijų turinį privalo būtent mokesčių mokėtojas, siekiantis patirtas išlaidas pripažinti sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną (*pavyzdžiui, LVAT sprendimai administracinėse bylose Nr. A438-1097/2009; A438-195/2010; Nr. A438-589/2011; Nr. A602-236/2014*).

Inspekcija daro išvadą, jog ūkinės operacijos realiai įvykusiomis galima laikyti tada, kai patikrinimo metu surinkti įrodymai sutampa su apskaitoje atvaizduotais buhalteriniais dokumentais. Nagrinėjamu atveju ūkinės operacijos neįvyko tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų asmenų, o minėtą išvadą pagrindžia apskaitos dokumentai bei patikrinimo metu surinkti įrodymai.

2. Dėl gyventojų pajamų mokesčio apskaičiavimo

Pagal Bendrovės pateiktus apskaitos dokumentus – bankų išrašus ir UAB „G2“ bei UAB „G2“ teiktus prašymus Bendrovei – nustatyta, kad 2009 m. 01–06 mėn. ir 08–12 mėn. laikotarpiu Bendrovė fiziniams asmenims (ne Bendrovės darbuotojams) į jų asmenines banko sąskaitas pervedė 383408 Lt.

Pagal Bendrovės pateiktą 2009-02-06 tarpusavio skolų užskaitymo akto kopiją (pateiktas aktas be parašų ir antspaudo) nustatyta, kad UAB „G2“, atstovaujama direktoriaus

V. Š. , ir Bendrovė, atstovaujama E. K. , susitarė, kad Bendrovė perima UAB „G2“ darbuotojams skolą už 193715,8 Lt pagal pridedamą 1 priedą, o UAB „G2“ užskaito kaip piniginių lėšų gavimą iš Bendrovės. Minėtame akto 1 priede nurodyta, kad Bendrovė įsipareigoja iki 2011-02-01 atsiskaityti su šiais darbuotojais – V. D. (atsiskaitymo suma 25041,27 Lt), I. R. – 27392,26 Lt, J. K. – 35086,06 Lt, G. L. – 35279,9 Lt, V. N. – 24840,66 Lt, D. P. – 25439,09 Lt, Z. Z. – 5935,56 Lt, F. B. – 13396 Lt ir V. Š. – 1305 Lt, t. y. iš viso 193715,8 Lt. 2009-02-06 skolų įskaitymo aktas pasirašytas iki įsiteisėjant UAB „G2“ teismo nutarčiai dėl bankroto bylos iškėlimo. Nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo diena – 2009-02-09.

Patikrinimo metu nebuvo galimybės nustatyti, už ką iki 2009-02-06 UAB „G2“ darbuotojams buvo įsiskolinusi 193715,8 Lt, nes UAB „G2“ jos atžvilgiu atlikto operatyvaus patikrinimo metu nepateikė minėtų duomenų. Be to, UAB „G2“ skolos darbuotojams prieš bankroto iškėlimą ir po bankroto, patvirtinus kreditorinius reikalavimus darbuotojams, yra daug mažesnės. Vadovaujantis Įmonių bankroto įstatymo nuostatomis, iškėlus bankroto bylą, jokie atsiskaitymai nebevykdomi, o minėtas 2009-02-06 tarpusavio skolų užskaitymo aktas numatė, kad skola darbuotojams bus mokama iki 2011-02-01. Nustatyta, kad po bankroto bylos iškėlimo – 2009-02-09 UAB „G2“ veiklos nevykdė, todėl negalėjo būti atliekami jokie mokėjimai fiziniams asmenims, mokėjimai fiziniams asmenims pagal UAB „G2“ teiktus prašymus galėjo būti atliekami tik iki bankroto bylos iškėlimo dienos, tai yra iki 2009-02-09.

Inspekcija pažymi, kad Bendrovės 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpiu fiziniams asmenims išmokėtos išmokos priskiriamos kitoms A klasėms pajamoms – 303688 Lt (*skirtumas tarp fiziniams asmenims pervestų 383408 Lt piniginių lėšų ir 2009 m. 01 mėn. UAB „G2“ teiktų prašymų pervesti 35410 Lt pinigines lėšas fiziniams asmenims bei 2009 m. 09–12 mėn. teiktų UAB „G2“ prašymų pervesti 44310 Lt pinigines lėšas fiziniams asmenims*).

Siekiant nustatyti piniginių lėšų pervedimo aplinkybes, buvo apklausti asmenys (Kauno AVMI apklausti fiziniai asmenys žinomi), kuriems tokie pervedimai buvo atlikti.

Fizinis asmuo Nr. 1 nurodė: „UAB „G2“ dirbau nuo 2009 m. kovo mėn. iki 2012 m. sausio mėn. Į darbą priėmė UAB „G2“ V. Ž. vairuotoju darbui Vakarų Europoje. <...> Dėl krovinių paėmimo ir pristatymo nurodymus gaudavau iš UAB „G2“ vadybininkų Arijaus ir Sauliaus. <...> Grynieji pinigai nebuvo mokami. Gaudavau pavedimus, o kas pervesdavo, nesidomėjau, viskas yra banko ataskaitose. <...>.“

Pagal fizinio asmens Nr. 1 pateiktus banko sąskaitų išrašus nustatyta, kad 2009 metais į jo banko sąskaitą Bendrovė pervedė 65050 Lt, tačiau pagal išrašus nustatyti, kokios paskirties ir už ką pinigines lėšas Bendrovė pervedė į fizinio asmens Nr. 1 asmeninę sąskaitą, nustatyti nėra galimybės.

Fizinis asmuo Nr. 4 nurodė: „Man 2008 m. paskambino iš darbo biržos, kad reikalingi vairuotojai-ekspeditoriai darbui su krovininiais automobiliais Europoje. Aš nuvažiauvau Kauno g. 1, Vilniuje. UAB „G2“ direktorius V. Ž. man paruošė darbo sutartį ir buvo pasirašyta darbo sutartis. Aš Bendrovėje dirbau nuo 2008-06-23 iki 2009-06-15. 2009-06-15 buvau atleistas iš UAB „G2“ ir tą pačią turėjau būti priimtas ir įdarbintas UAB „G2“, kur dirbau iki 2010 m. gruodžio mėn. Realiai aš visą laiką dirbau toje pačioje įmonėje, keitėsi tik jų pavadinimas. Aš be jokių pertraukų dirbau nuo 2008 m. birželio iki 2010 m. gruodžio mėn. Aš nežinojau, kad laikotarpiu 2009-06-15–2009-10-13 niekur nebuvau įdarbintas. Aš nežinojau, kad UAB „G2“ yra bankrutuojanti, tačiau 2009 m. man V. Ž. paaiškino, kad remontuojant automobilius sąskaitos būtų išrašomos Bendrovės (UAB „K1“). <...> Su manimi dėl visų krovinių pervežimų bendravo UAB „G2“ darbuotojai – vadybininkai – Arijus ir Saulius. Man Bendrovė (UAB „K1“) visai nebuvo žinoma, apie šią įmonę aš sužinojau iš savo banko išrašų, nes būtent ši įmonė man pervesdavo atlyginimą 2009 m. Paklausus V. Ž. , kodėl iš kitos įmonės yra mokamas atlyginimas, man buvo paaiškinta, kad „taip reikia“.

Fizinis asmuo Nr. 6 nurodė: „UAB „G2“ dirbau nuo 2009-10-09 iki 2011-02-01. Į darbą priėmė V. Ž. . <...> Darbo nurodymus gaudavau iš vadybininkų, kurių pamenu tik vardus, tai yra Arijus ir Saulius. <...> Gryniaisiais pinigais atlyginimas nebuvo mokamas. Gaudavau pinigus į savo banko sąskaitą, o kas pervesdavo, nesidomėjau. <...>.“

Pagal fizinio asmens Nr. 6 pateiktus banko sąskaitų išrašus nustatyta, kad 2009 m. į jo banko sąskaitą Bendrovė pervėdė 9150 Lt, tačiau pagal išrašus nustatyti, kokios paskirties ir už ką pinigines lėšas Bendrovė pervėdė į šio asmens sąskaitą, nustatyti nėra galimybės.

Fizinis asmuo Nr. 8 nurodė, kad UAB „G2“ vairuotoju įsidarbino nuo 2009-07-01, tačiau dėl kokių priežasčių 2009 m. 11 mėn. 850 Lt į jo asmeninę banko sąskaitą pervėdė Bendrovė (UAB „K1“), neturi informacijos.

Fizinis asmuo Nr. 9 nurodė: „UAB „G2“ aš pradėjau dirbti 2009-08-24 ir dirbau iki 2010-09-29. Mane UAB „G2“ į darbą priėmė V. Ž. . Su juo buvo aptartos visos darbo sąlygos, buvo pasirašyta darbo sutartis. <...> Dėl visų pasikrovimo ar iškrovimo detalių bendravau su UAB „G2“ vadybininku Airijumi. <...> Man nebuvo žinoma Bendrovė (UAB „K1“), tik žinojau, kad ši įmonė turi man pervesti pinigines lėšas už darbą į mano banko sąskaitą.<...>“.

Fizinis asmuo Nr. 11 nurodė: „UAB „G2“ aš nedirbau ir darbo užmokesčio iš šios įmonės negavau. <...> 480 Lt, kurie buvo pervesti į mano sąskaitą banke, manau, kad tai buvo atsiskaitymas už paskolintus pinigus. <...>“.

Fizinis asmuo Nr. 12 nurodė: „Aš pradėjau dirbti UAB „G2“ 2008-12-22 ir dirbau šioje įmonėje iki 2009-06-15. Iš savo bendradarbių žinojau, kad UAB „G2“ buvo iškelta bankroto byla, tačiau administracija manęs apie tai išpėjusi nebuvo. Mane UAB „G2“ į darbą priėmė V. Ž. . Su juo buvo aptartos visos darbo sąlygos, o vėliau pasirašyta darbo sutartis. <...> Dėl visų pasikrovimo ar iškrovimo detalių bendravau su A. M. . Su V. Ž. buvo aptarta, kad bus mokama 0,15 ar 0,16 euro už kiekvieną nuvažiuotą kilometrą, nepriklausomai nuo komandiruotėje išbūtų parų. Atlyginimo dalis buvo pervedama į banko kortelę, kita dalis mokama grynaisiais V. Ž. asmeniškai UAB „G2“ patalpose K. g. 1, V.. <...> Man nebuvo žinoma Bendrovė (UAB „K1“), tik žinojau, kad ši įmonė turi man pervesti pinigines lėšas už darbą į mano banko sąskaitą“.

Fizinis asmuo Nr. 15 nurodė: „UAB „G2“ dirbau nuo 2008-06-03 iki 2009-06-15 vadybininku. V. Ž. mane priėmė į darbą. <...> Mano darbo funkcijos buvo vairuotojų darbo priežiūra. Kontroliuodavau vairuotojų maršrutus, prekių pasikrovimą ir iškrovimą. Dėl krovinių pasikrovimo ar išsikrovimo darbų atsakingas A. M. . Jis kuruodavo šią sritį, aš buvau kaip ir jo padėjėjas. <...> Man buvo nustatytas 2000 Lt darbo užmokestis. Atlyginimas man buvo mokamas arba pavedimu, arba grynaisiais. V. Ž. mokėjo atlyginimą tiek UAB „G2“, tiek UAB „G2“. <...> Kodėl man atlyginimą pervėsdavo Bendrovė (UAB „K1“), man nėra žinoma“.

Fizinis asmuo Nr. 13 nurodė: „UAB „G2“ dirbau nuo 2009-08-24 iki 2009-12-31. Apie iškeltą UAB „G2“ bylą nežinojau. <...> Tokios Bendrovės, kaip UAB „K1“, nežinau. <...>“.

Fizinis asmuo Nr. 16 nurodė: „UAB „G2“ dirbau 2008–2009 m. vairuotoju-ekspeditoriumi. Apie UAB „G2“ bankroto bylą sužinojau, kai gavau raštą iš bankroto administratoriaus, kad esu atleidžiamas dėl įmonės bankroto (tai galėjo būti maždaug 2009 m. pavasaris). Po šios informacijos suteikimo paskambino V. Ž. ir paaiškino, kad darbo bus, dirbsim toliau ir žadėjo įdarbinti kitoje įmonėje, kiek žinau UAB „G2“, tačiau sutarties su darbdaviu nepasirašiau ir niekas manęs neformino, nors ir toliau važiauvau, dirbau UAB „G2“ vardu, nors realiai buvau atleistas. <...> Dėl krovinių pasikrovimo ir išsikrovimo aplinkybių nurodymus duodavo vadybininkas Arijus bet kuriuo atveju telefonu sms žinute. <...> Pinigus už atliktą darbą pervėsdavo į banko korteles tiktai paprašius. Kas pravedavo pinigus į kortelę, nežinau, nors žmona minėjo, kad iš kokios tai firmos UAB „K1“. Taip pat pateiktame paaiškinime nurodė: „kai gavau raštą apie UAB „G2“ bankrotą, paskambino V. Ž. man dirbant Europoje ir patikino, kad viskas tvarkoj, performino ar įdarbino į kitą įmonę, o iš viso pradirbau mėnesį, gal daugiau neįdarbintas. Tuo įsitikinau nuvykęs į Sodros Kauno skyrių. <...> Patvirtinu, kad antspaudų UAB „G2“ neturėjau, CMR gaudavom suantspauduotus UAB „G2“. Sugrįžus CMR atiduodavau vadybininkams Arijui ir Sauliui <...>“.

Fizinis asmuo Nr. 23 nurodė, kad UAB „G2“ dirbo 2009 m. balandžio–gegužės mėn. UAB „G2“ direktorius V. Ž. paruošė darbo sutartį, kurioje nebuvo jo paties parašų. Fizinis

asmuo Nr. 23 Kauno AVMI pateiktame paaiškinime nurodė: <...> 2009-04-06 pasirašiau darbo sutartį, o V. Ž. pasakė, kad atiduos sutartį, jau pasirašytą kitą dieną. 2009-04-07 man buvo atiduota sutartis kito Bendrovės vairuotojo, tačiau ji taip ir liko nepasirašyta direktoriaus. <...> 2009 m. gegužės 5 ar 6 d. į Angliją buvo atsiųstas kitas vairuotojas, kuris mane pakeitė. Lietuvoje aš sužinojau, kad nebuvau įdarbintas UAB „G2“, nebuvo mokami jokie mokesčiai. <...> Su manimi dėl visų krovinių pervežimų bendravo UAB „G2“ atstovas vardu Airis, jis prisistatė kaip direktorius transportui“.

Fizinis asmuo Nr. 24 nurodė: „Bendrovė (UAB „K1“) 2009 m. pinigus bankiniais pavedimais pervedė – sausio mėn. – 4500 Lt, vasario mėn. – 2100 Lt, balandžio mėn. – 1 00 Lt (iš viso 8100 Lt). Sumą UAB „K1“ išmokėjo kaip darbo užmokestį bei komandiruočinį už UAB „G2“. UAB „G2“ faktiškai dirbau nuo 2008-10-01 iki 2009-03-30 dienos, nežinodamas, kad formaliai įmonėje nebuvo įdarbintas. Į darbą priėmė UAB „G2“ direktorius V. Ž. , su kuriuo buvo aptartos darbo sąlygos bei pasirašyta darbo sutartis. Nurodymus dėl krovinių išsikrovimo ir pasikrovimo duodavo vadybininkas A. M. telefonu sms žinutėmis.

Fizinis asmuo Nr. 26 nurodė: „Aš niekada nedirbau UAB „G2“, Bendrovėje (UAB „K1“) ar UAB „G2“. Mano tėtis dirbo UAB „G2“ ir buvo išvykęs į komandiruočią užsienyje, nes jis dirbo vairuotoju-ekspeditoriumi šioje įmonėje. Man tuo metu skubiai buvo reikalingi pinigai, todėl aš paskambinau savo tėčiui. <...> Jis paprašė, kad UAB „G2“ pervestų 1500 Lt. Kodėl pinigus į sąskaitą pervedė Bendrovė (UAB „K1“), nėra žinoma“.

Patikrinimo metu fizinių asmenų Nr. 2, Nr. 3, Nr. 5, Nr. 7, Nr. 10, Nr. 14, Nr. 17, Nr. 18, Nr. 19, Nr. 20, Nr. 21, Nr. 22 ir Nr. 25 (Inspekcijai fiziniai asmenys žinomi) apklausti nepavyko, jiems buvo išsiųsti mokesčių administratoriaus nurodymai, tačiau asmenys neatvyko ir paaiškinimų nepateikė.

Bendrovės transporto vadovas A. M. 2014-06-02 paaiškinime nurodė, kad Bendrovėje jis pradėjo dirbti 2008-06-03. Darbo sutartis buvo pasirašyta su savininku ir direktoriumi F. K. , buvo aptartas atlyginimas, kuris bus mokamas pavedimu, darbo pobūdį paaiškino UAB „G2“ vadybininkas V. Ž. . Paaiškinime A. M. nurodė, kad jam buvo paaiškinta, jog Bendrovė planuoja pirkti iš UAB „G2“ transporto priemones ir priims į darbą vairuotojus, o jis turės organizuoti vairuotojų darbą. Kadangi transporto priemonių perdavimas užtruko, pagal susitarimą tarp įmonių turėjo tiesiogiai dirbti su UAB „G2“ vairuotojais. A. M. į klausimą, kokias pareigas ėjo Bendrovėje laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 ir kokias konkrečias darbo funkcijas atliko, nurodė, kad ėjo transporto vadovo (vadybininko) pareigas, darbo funkcijos buvo krovinių ekspedijavimas, vairuotojų darbo organizavimas. Iš nuolatinių užsakovų elektroniniu paštu, telefonu ar faksu gautas instrukcijas perduodavo vairuotojams, organizavo jų darbą reiso metu, išrašydavo sąskaitas, susijusias su krovinių pervežimu. A. M. nurodė, kad faktinio ar formalaus vadovo (direktoriaus) pareigų niekada neatliko, savarankiškai generalinių sutarčių nesudarinėjo, bankinių operacijų nevykdė.

Inspekcija nurodo, kad Kauno AVMI, vadovaudamasi 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 5–6 straipsnių ir 23 straipsnio nuostatomis bei 1996-05-21 Sveikatos draudimo įstatymo Nr. I-1343 (2002-12-03 įstatymas Nr. IX-1219) (toliau – SDĮ) 17 straipsniu, pagrįstai Bendrovei papildomai apskaičiavo 45553 Lt (303688 Lt x 15 proc.) GPM bei 18221 Lt (303688 Lt x 6 proc.) PSD įmokas.

3. Dėl paskirtų baudų

Baudų skyrimo taisyklės yra įtvirtintos MAĮ 139 str. 1 dalyje. Už mokesčių įstatymų pažeidimus mokesčių mokėtojams skiriamos nuo 10 iki 50 procentų neteisėtai sumažinto mokesčio sumos dydžio bauda.

Ginčo atveju Pareiškėjui skirtos 30 proc. vidutinės PM, GPM ir PSD įmokų baudos. Patikrinimo metu nebuvo nustatyta, kad Bendrovė nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi. Minėtą aplinkybę galima laikyti mokesčių mokėtojo padėtį lengvinančia. Tuo tarpu Bendrovės padėtį sunkinanti aplinkybė yra siejama su pažeidimą padariusio

mokesčių mokėtojo kaltės forma (tyčia, neatsargumu), pažeidimu siektais tikslais, jų (pažeidimų) trukme, daugetu, padarytos žalos dydžiu ir pan. Pavyzdžiui, LVAT administracinėje byloje Nr. A438-1546/2010 kaip atsakomybę sunkinančią aplinkybę pripažino akivaizdų mokesčių mokėtojo tikslą atliktais akcijų pirkimo–pardavimo sandoriais gauti mokestinės naudos (2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A438-1546/2010, 2010-12-06 nutartis adm. byloje Nr. A438-1117/2010). Įvertinus Bendrovės ginčijamo pažeidimo siektą tikslą ir mastą – siekimą nesąžiningai išvengti mokamų PM ir GPM, padarytą žalos dydį (apskaičiuota vien 421087 Lt nesumokėtų mokesčių), pažeidimų daugumą (patikrinimo metu buvo nustatyti 6 mokestiniai pažeidimai), konstatuotina, jog minėtos aplinkybės pripažįstamos Bendrovės padėti sunkinančiomis aplinkybėmis. Įvertinus nustatytą Bendrovės padėtį lengvinančią aplinkybę bei atsižvelgus į sunkinančias aplinkybes, Kauno AVMI pagrįstai baudos dydžiams taikė sankcijos vidurkį, t. y. skyrė 30 proc. mokesčių baudas.

Bendrovė nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo ginčijamą sprendimą panaikinti.

1. Dėl pelno mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo

1.1 Dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal kompanijos „G2“ LTD išrašytas sąskaitas. „G2“ LTD realiai atliko Bendrovei transportavimo paslaugas. Kauno AVMI konstatavo, jog neginčijamas faktas, kad transportavimo paslaugos užsakovams buvo realiai suteiktos. To sprendime neginčija ir Inspekcija. Taigi, kaip nurodo Bendrovė, išlaidas ji yra realiai patyrusi. Vadovaudamasi MAĮ 67 str. 1 dalimi dėl mokesčių administratoriaus pareigos pagrįsti apskaičiuotas mokesčių sumas ir LVAT praktika aiškinant minėtą teisės normą, Bendrovė konstatuoja, kad Kauno AVMI nesurinko pakankamai duomenų, objektyviai įrodančių, jog „G2“ LTD išrašytos sąskaitos neatspindi tikrojo ūkinių operacijų turinio. Bendrovė pažymi, kad ji pateikė įrodymus, kurių pagrindu jai tenka teisė į sąnaudų nurašymą:

1. Bendrovės su „G2“ LTD sudarytą 2009-12-23 ginčo pervežimo sutartį pasirašė Bendrovės atstovas – direktorius A. K. ir JAV kompanijos atstovas A. A. . Parašų tikrumas nėra paneigtas. Bendrovės nuomone, asmens teiginiai dėl to, kad parašas ne jo, nėra laikytini pakankamu įrodymu, kuris paneigtų patį parašų tikrumą.

2. Bendrovė tikrino verslo partnerį „G2“ LTD, t. y. įsitikino, kad JAV kompanija yra realiai įregistruota, ekonominę veiklą vykdanči įmonė. Bendrovė gavo juridinio asmens įsteigimą patvirtinančius dokumentus bei kitus papildomus dokumentus, patvirtinančius įmonės įregistravimo ir veikimo faktą. Nurodyti dokumentai pateikti kartu su pastabomis, tačiau tiek Kauno AVMI, tiek Inspekcija dėl jų niekaip nepasisakė.

3. Bendrovė bendravo su H. S. LTD, gaudavo sąskaitas, atsiskaitydavo už suteiktas paslaugas, transportavimo paslaugos užsakovams buvo realiai suteiktos. JAV vidaus pajamų tarnybos pateikta informacija dėl „G2“ LTD nepaneigia šios kompanijos išrašytų sąskaitų Bendrovei tikrojo turinio, tuo labiau kad byloje nėra nustatyta, kad ši kompanija nebūtų turėjusi žmogiškųjų ir materialinių resursų vykdyti krovininių pervežimus. Kitaip tariant, JAV vidaus pajamų tarnybos informacija nėra susijusi su ginčo mokestine byla ir neįrodo, kad „G2“ LTD nesuteikė / negalėjo suteikti Bendrovei paslaugų.

4. Bendrovės akcininkas F. K. 2014-11-06 paaiškinime nurodė, kad po 5 metų negalintis prisiminti tam tikrų aplinkybių, kas laikytina logišku paaiškinimu, tačiau jis taip pat paaiškino, kad santykiai buvo palaikomi įprastais tokiam verslui būdais. Bendrovė nurodo, kad akcininkas neturi prievolės disponuoti visa su įmonės veikla susijusia informacija. Akcininkas turi teisę gauti pageidaujamą informaciją apie įmonę, tačiau ši jo teisė yra ribojama esant konkrečioms aplinkybėms, kai tai susiję su komercine paslaptimi bei konfidencialios informacijos neskleidimu (2000-07-13 Akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 (redakcija aktuali nuo 2009-08-04 iki 2009-12-27) 16 str. 1 d., 18 str. 1 d. ir Bendrovės įstatų 7.1 p.). Akcininkas neturi pareigos tikrinti ir domėtis kiekvienu įmonės priimamu sprendimu, susijusiu

su jos vykdoma ūkine veikla. Tokias pareigas turi direktorius ir už atitinkamas sritis atsakingi darbuotojai.

5. Aplinkybė dėl Bendrovės vadovo neturėjimo tam tikrais laikotarpiais negalėjo turėti jokios įtakos „G2“ LTD išrašytose sąskaitose nurodytų ūkinių operacijų tikrumui.

6. Kita vertus, byloje nėra duomenų, paneigiančių UAB „G2“ ir „G2“ LTD santykius (*mokesčių administratorius neturėjo galimybės UAB „G2“ operatyvaus patikrinimo metu nustatyti, kokios paslaugos buvo fiksuotos šios bendrovės buhalterinėje apskaitoje*). Bendrovės nuomone, mokesčių administratorius turi būti nuoseklus ir „G2“ LTD siejant su Bendrove.

Dėl UAB „G2“ galimybių atlikti krovininių pervežimo paslaugas. UAB „G2“ galėjo atlikti ir realiai vykdė krovininių pervežimo paslaugas, o būtent:

1. Bankrutuojanti įmonė turi teisę ir gali verstis ūkine-komercine veikla, o sutartys, jeigu administratorius nepraneša apie jų pasibaigimą, laikytinos galiojančiomis. Taigi pats bankroto faktas nereiškia, kad įmonė nevykdo veiklos (2001-03-20 Įmonių bankroto įstatymo Nr. IX-216 (redakcija, galiojusi 2009 m.) (toliau – ĮBĮ) 10 str. 7 d. 4 p., 10 str. 7 d. 5 p.).

2. UAB „G2“ bankroto administratorius UAB „V1“ 2011-03-03 pranešime pasisakė dėl to, kad administratorius nevadovavo UAB „G2“ ūkinei-komercinei veiklai. Tačiau įmonė vis tiek galėjo realiai verstis / vertėsi ūkine komercine veikla, tuo labiau kad faktinės aplinkybės (transporto priemonių naudojimas, buvimas turto naudotoju, sutarčių galiojimas) tai liudija.

3. Bendrovei ir kompanijai „G2“ LTD bankroto administratorius nepranešė, kad sutarčių nevykdys, vadinasi, jos nebuvo pasibaigusios (ĮBĮ 10 str. 7 d. 4 p.). Bankroto administratoriaus UAB „V1“ direktorius V. J. 2012-04-03 paaiškinime nurodė: „<...> Kiek man yra žinoma transporto priemonės buvo naudojamos Europos Sąjungos erdvėje ir vežė krovinius, <...>“ (patikrinimo akto 11 psl.). Iki kol turtas nebuvo perduotas AB DNB lizingui, turto naudotoju buvo UAB „G2“. Laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 UAB „G2“ buvo registruota krovininių transporto priemonių naudotoja. Transporto paslaugų operacijos tarp UAB „G2“ ir JAV kompanijos įformintos septyniomis 2009 m. kovo–rugsėjo mėn. laikotarpio kreditinėmis sąskaitomis.

4. Tai, kad įmonės „G2“ atžvilgiu pradėtas FNTT tyrimas, niekaip nepaneigia jos galimybių teikti transporto paslaugas ginčo laikotarpiu.

Mokesčių administratorius pripažįsta, kad „patikrinimo metu nenustatyta bei nepateikta neginčijamų ir objektyvių įrodymų, kas realiai galėjo suteikti šias paslaugas“. Bendrovės teigimu, kadangi nenustatyta, kas realiai galėjo suteikti paslaugas, paslaugos galėjo suteikti UAB „G2“. Tačiau prielaidomis ir spėjimais negali būti grindžiami mokesčių apskaičiavimai mokesčių mokėtojui, o visi neaiškumai / prieštaravimai turi būti aiškinami mokesčių mokėtojo naudai (MAĮ 3 str. 5 d.).

1.2 Dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal UAB „AS“, „RI“ LTD ir „DI“ A/S sąskaitas. Mokesčių administratorius nepagrįstai 349597,67 Lt su degalų įsigijimu susijusias išlaidas, 239468 Lt nuomos, remonto išlaidas, baudas, 53004 Lt puspriekabių remonto, draudimo, kuro, kelių, baudų išlaidas priskyrė prie neleidžiamų atskaitymų.

Bendrovė pažymi, kad jos patirtos išlaidos tenkina visas tris PMĮ (redakcija, galiojusi 2009 m.) 17 straipsnyje išvardytas sąlygas, kada išlaidos pripažįstamos leidžiamais atskaitymais pagal PMĮ: (1) išlaidos buvo faktiškai patirtos. To neginčija ir mokesčių administratorius. (2) išlaidos buvo įprastinės Bendrovės veiklos sąnaudos ir (3) jos buvo būtinos pajamoms uždirbti.

Juridinio asmens (Bendrovės) veiklos apimčių nei Lietuvos Respublikos įstatymai, nei Bendrovės įstatatai neribojo. Neatsižvelgiant į tai, kokia ūkio subjekto veiklos rūšis buvo pagrindinė, tai neribojo Bendrovės galimybių verstis bet kuria kita veikla, kuri neprieštaravo Lietuvos Respublikos įstatymams. Bendrovės įstatuose buvo nurodytas labai platus Bendrovės ūkinės veiklos objektas (Bendrovės įstatų 2.2. p.). Bendrovė galėjo nuomotis ir nuomoti puspriekabes teisėtai ir patirtas išlaidas pagrįstai priskirti prie leidžiamų atskaitymų.

Bendrovė paaiškina, kad ekspedicijos paslaugos apima ir rūpinimąsi šia paslauga, todėl tam tikrais atvejais, kad įvyktų / tęstųsi sėkmingas tarpininkavimas, Bendrovė patirdavo

papildomų išlaidų, kurios vėliau būdavo įskaitomos. Šią aplinkybę patvirtina ir sutarčių nuostatos: 2009-12-23 ginčo pervežimo sutarties 4.1.5 punkte aiškiai įtvirtinta, kad Bendrovė įsipareigoja apmokėti už kurą, remontus, baidas, vairuotojo dienpinigius bei kitas išlaidas; 2009-07-31 krovinių pervežimo sutartyje su Danijos Bendrove „D1“ A/S šalys susitarė, kad Bendrovė moka kelis mokesčius, už mašinų priežiūrą, kurą ir pan.

Taigi Bendrovės išlaidos buvo faktiškai patirtos, įprastinės Bendrovės veiklai sąnaudos ir būtinos jos pajamoms uždirbti.

2. Dėl gyventojų pajamų mokesčio apskaičiavimo

Bendrovė nurodo, kad Kauno AVMI pateikė 2009-02-06 Tarpusavio skolų užskaitymo aktą, pagal kurį UAB „G2“ ir Bendrovė susitarė, jog Bendrovė perima UAB „G2“ darbuotojams 193715,8 Lt skolą pagal pridedamą 1 priedą, o UAB „G2“ užskaito kaip piniginių lėšų gavimą iš Bendrovės.

2009 m. sausio–gruodžio mėn. laikotarpiu Bendrovė fiziniams asmenims į jų asmenines banko sąskaitas atliko bankinius pavedimus už 383408 Lt. Pagal UAB „G2“ 2009 m. sausio mėn. pateiktus prašymus fiziniams asmenims pervesti pinigines lėšas faktiškai asmenims pervesta 35410 Lt ir pagal UAB „G2“ 2009 m. rugsėjo–gruodžio mėn. pateiktus prašymus fiziniams asmenims pervesti pinigines lėšas pervesta 44310 Lt. Taigi bankinius pavedimus Bendrovė darė pagal 2009-02-06 Tarpusavio skolų užskaitymo aktą ir pateiktus UAB „G2“ bei UAB „G2“ prašymus. Piniginių lėšų pervedimo pagrindas – Bendrovė perėmė UAB „G2“ skolą darbuotojams.

Nors mokesčių administratorius nurodo, kad nenustatyta, už ką ir kodėl tam tikros piniginių lėšų sumos buvo Bendrovės pervedamos fiziniams asmenims, tačiau konstatuoja, jog Bendrovės pervestos fiziniams asmenims lėšos priskirtinos prie A klasės pajamų. Vadinas, taip teigdamas, mokesčių administratorius pažeidžia MAĮ 67 str. reikalavimus, nes remiasi jokios įrodomosios galios neturinčiomis prielaidomis.

Nurodytos išmokos negali būti priskirtos kitoms A klasės pajamoms. Pats mokesčių administratorius patikrinimo akte nurodė, kad išmokėtos išmokos negali būti priskirtos prie išmokų, susijusių su darbo santykiais. Bendrovė nurodo, kad išmokos taip pat nepatenka ir į kitas GPMĮ 22 str. 2 d. 1 punkte nurodytas ir GPMĮ apibendrintame komentare minimas pavyzdines gyventojų pajamų rūšis, priskiriamas prie A klasės pajamų. Mokesčių administratorius jokias objektyviais pakankamais įrodymais nepagrindė, kuo remdamasis minėtas išmokas priskyrė prie kitų A klasės gyventojų pajamų.

Bendrovė atkreipia dėmesį, kad 2009-01-29 Vilniaus apygardos teismo nutartis UAB „G2“ iškelti bankroto byla įsiteisėjo tik 2009-02-09. Tuo tarpu Tarpusavio skolų užskaitymo aktas buvo sudarytas 2009-02-06, t. y. dar iki minėtos Vilniaus apygardos teismo nutarties įsiteisėjimo. Pagal ĮBĮ 10 str. 7 dalies 3 punktą įsiteisėjus teismo nutarčiai iškelti bankroto byla, draudžiama vykdyti visas finansines prievoles, neįvykdytas iki bankroto bylos iškėlimo. Taigi UAB „G2“ turėjo teisę perleisti Bendrovei skolas 2009-02-06 tarpusavio skolų įskaitymo aktu.

3. Dėl paskirtų baudų

Bendrovė akcentuoja, kad vadovaujantis Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos (*patvirtinta Inspekcijos viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25*) 18 punktu, 30 proc. mokesčio sumos dydžio bauda yra skiriama mokesčių administratoriui nenustačius jokių baudą didinančių ar mažinančių aplinkybių.

Mokesčių administratorius nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių Bendrovės sistemingus, pakartotinius ir / ar sąmoningus mokesčių įstatymų pažeidimus. Bendrovė pažymi, kad tarp jos ir „G2“ LTD buvo susiklostę realūs ūkiniai komerciniai santykiai, išlaidos degalams, nuomai, remontui buvo įprastos ir būtinos jos vykdomai veiklai, pervedimai fiziniams asmenims buvo daromi vadovaujantis dokumentais.

Kita vertus, Bendrovė visada bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi: sudarė jam sąlygas, reikalingas patikrinimui atlikti, netrukdė įgyvendinti įstatymų suteiktų teisių, geranoriškai teikė mokestiniam patikrinimui reikalingus dokumentus, apskaitos duomenis, paaiškinimus dėl tikrinamojo dalyko. Tą patvirtina ir Inspekcija. Vadinasi, byloje esant duomenų, kad Bendrovė geranoriškai atliko jai nustatytą pareigą bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, ir nesant kitų baudą didinančių aplinkybių, jai turėjo būti skirta mažesnė nei baudos vidurkyje nustatyto dydžio bauda (Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos 18.2 p.).

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Nagrinėjamu atveju ginčas vyksta dėl Bendrovės patirtų išlaidų pagal JAV kompanijos „G2“ LTD išrašytas sąskaitas pripažinimo sąnaudomis pagrįstumo, dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal UAB „AS“, „R1“ LTD ir „D1“ A/S išrašytas sąskaitas, t. y. ar šios sąnaudos buvo susijusios su Bendrovės pajamų uždirbimu. Taip pat ginčas vyksta dėl Bendrovės fiziniams asmenims (ne Bendrovės darbuotojams) išmokėtų sumų pripažinimo A klasės pajamomis ir nuo šių pajamų apskaičiuotų mokesčių pagrįstumo.

1. Dėl pelno mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo

PMĮ 11 str. 4 dalis nustato, kad išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. To paties įstatymo 17 str. 1 dalyje nustatyta, jog leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu PMĮ nenustato ko kita. Taigi sutiktina su išvada, jog mokesčių įstatymuose nustatyta, kad mokesčių apskaičiavimas turi būti grindžiamas juridinę galią turinčiais dokumentais, atspindinčiais ūkinės operacijas, ūkinius įvykius ir finansinę veiklą, įvairiais kitais juridinę galią turinčiais dokumentais, leidžiančiais nustatyti konkretaus apmokestinamojo objekto (mokesčio bazės) dydį.

LVAT 2004-10-27 nutartimi administracinėje byloje Nr. A1-355/2004, konstatavo, jog, ar sąnaudos yra patvirtintos juridinę galią turinčiais dokumentais, nustatoma įvertinus, ar apskaitos dokumentai patvirtina tikrąjį ūkinės operacijos turinį. Teismas padarė išvadą, kad tik realus ūkinės operacijos atlikimas ir šios operacijos turinį leidžiantis nustatyti įforminimas buhalterinės apskaitos dokumentais yra teisiškai reikšmingos aplinkybės, leidžiančios teigti, kad pirkėjas turi teisę į patirtų išlaidų priskyrimą sąnaudoms, mažinančioms apmokestinamąjį pelną. Tokios pozicijos teismas laikosi ir kitose vėlesnėse bylose, pavyzdžiui, 2011-03-28 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-438-589/2011 teismas akcentavo, jog „mokesčių mokėtojas įgyja teisę į patirtų išlaidų priskyrimą sąnaudoms, mažinančioms apmokestinamąjį pelną, tik tuo atveju, jeigu ūkinės operacijos yra tikrai įvykusios, o jų turinys yra patvirtintas juridinę galią turinčiais dokumentais“. Analogiškai LVAT pasisakė 2011-02-24 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-442-269/2011, 2011-03-03 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-442-301/2011, 2014-03-17 nutartyje Nr. A-602-1129/2014 ir kt.

Apibendrinus tiek PMĮ nuostatas, tiek LVAT praktiką, konstatuotina, jog išskiriami trys kriterijai sąnaudų (išlaidų) pripažinimui: 1) jos realiai buvo patirtos; 2) pagrįstos juridinę galią turinčiais dokumentais; 3) buvo susijusios su pajamų uždirbimu.

1.1 Dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal kompanijos „G2“ LTD išrašytas sąskaitas

Bendrovė nurodo, kad JAV kompanija „G2“ LTD transportavimo paslaugas jai suteikė realiai, todėl Bendrovė patirtas išlaidas pagal šios kompanijos išrašytas sąskaitas pagrįstai įtraukė į sąnaudas, mažinančias 2009 metų apmokestinamąsias pajamas.

Nagrinėjamu aspektu pažymėtina, kad tokiais atvejais, kai mokesčių administratoriui kyla pagrįstų įtarimų dėl tikrojo sąnaudas pagrindžiančiuose dokumentuose užfiksuotų ūkinių

operacijų turinio bei jų realumo, įrodyti tikrąjį ūkinių operacijų turinį privalo būtent mokesčių mokėtojas, siekiantis patirtas išlaidas pripažinti sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną (*LVAT sprendimas adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1097/2009; nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-195/2010; nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-589/2011*).

Iš mokesčių administratoriaus patikrinimo metu surinktų įrodymų ir nustatytų aplinkybių šioje ginčo dalyje matyti, kad mokesčių administratorius turėjo pakankamą pagrindą nepripažinti Bendrovės sąnaudomis 1858148,25 Lt išlaidų sumos pagal kompanijos „G2“ LTD vardu 2009-03-15–2009-12-31 laikotarpiu išrašytas sąskaitas, nes nustatė, kad šios kompanijos vardu išrašytos sąskaitos neturi juridinės galios, t. y. nustatė, jog ginčo sąskaitos negali būti laikomos patvirtinančiomis atitinkamo turinio ūkinių operacijų buvimą.

Patikrinimo metu nenustatyta, o Bendrovė nepateikė neginčijamų ir objektyvių duomenų, kad realiai transportavimo paslaugas suteikė būtent JAV kompanija „G2“ LTD. Šias išvadas patvirtina toliau dėstomos aplinkybės.

Bendrovės 2009-01-04–2009-02-23 laikotarpiu buvęs direktorius A. K. paneigė bet kokias sąsajas su JAV kompanija, t. y. nurodė, kad ginčo 2009-01-23 pervežimo sutarties su JAV kompanija nesudarė, jos nepasirašė, sutartyje esantis parašas yra ne jo, su JAV kompanijos atstovais susitikęs nebuvo. Dėl Bendrovės teiginių, kad tai yra tik buvusio direktoriaus žodžiai, atsakytina, kad byloje nėra ir Bendrovė nepateikė jokių objektyvių duomenų dėl direktoriaus suinteresuotumo neigti Bendrovės sąsajas su JAV bendrove. Šiuo aspektu pažymėtina, kad Bendrovės vienintelis akcininkas F. K. taip pat nepateikė pagrįsto, išsamaus ir patikimo paaiškinimo apie buvusius verslo ryšius su JAV kompanija. Be to, nei skunde, nei posėdžio Komisijoje metu apskritai nebuvo pateiktas joks pagrįstas ir aiškus paaiškinimas dėl verslo partnerio, kuris teiktų transportavimo paslaugas Europoje, paieškų ir pasirinkimo būtent iš JAV. JAV vidaus pajamų tarnyba pateikė informaciją, iš kurios matyti, jog ši tarnyba neturi duomenų ir / ar įrodymų, kad kompanija „G2“ LTD būtų realiai egzistavusi ar vykdžiusi veiklą JAV. Bendrovės pateiktų kompanijos „G2“ LTD steigimo dokumentų kopijos patvirtina patį kompanijos registravimo, o ne veiklos vykdymo faktą. Taip pat nustatyta, kad Bendrovė nei vieno karto neatsiskaitė su JAV kompanija tiesiogiai, o įsiskolinimas JAV kompanijai buvo mažinamas atliekant tarpusavio užskaitas tarp trijų įmonių: Bendrovės, UAB „G2“ ir kompanijos „G2“ LTD. Komisija neneigia tokio atsiskaitymo būdo tarp verslo subjektų, tačiau šios bylos kontekste tiesioginio atsiskaitymo už suteiktas paslaugas nebuvimas, įvertinus visas kitas aukščiau išvardintas aplinkybes, tik patvirtina (sustiprina) mokesčių administratoriaus išvadas, kad realiai transporto paslaugų JAV kompanija Bendrovei nesuteikė.

Bendrovės teiginius, kad transporto paslaugas JAV kompanijos užsakymu atliko UAB „G2“, paneigia patikrinimo metu mokesčių administratoriaus surinkti duomenys. UAB „G2“ Vilniaus apygardos teismo 2009-01-29 nutartimi iškelta bankroto byla, bankroto byla įsiteisėjo 2009-02-09. Bankroto administratorius dėl UAB „G2“ veiklos paaiškino, kad po bankroto bylos iškėlimo ši bendrovė jokios ūkinės-komercinės veiklos nevykdė, jokių sandorių su kompanija „G2“ LTD nesudarinėjo ir nevykdė, jokių transporto priemonių bankroto administratorius neperėmė, nes nuosavybės teise jų neturėjo. Taip pat bankroto administratorius pažymėjo, kad neturi duomenų apie tai, jog UAB „G2“ siejo civiliniai teisiniai santykiai su kompanija „G2“ LTD. Akcentuotina, kad UAB „G2“ apskaitą tvarkančios UAB „G1“ atstovė mokesčių administratoriui paaiškinyje nurodė, kad 2010 m. 08 mėn. jai V. Ž. pateikė septynias 2009 m. 03–09 mėn. laikotarpio kreditines sąskaitas, kuriose buvo įformintos transporto paslaugų operacijos tarp UAB „G2“ ir kompanijos „G2“ LTD, tačiau kitų dokumentų, patvirtinančių kreditinėse sąskaitose įformintų operacijų atlikimą, apskaitai tvarkančiai įmonei pateikta nebuvo (*V. Ž. priklausos visos UAB „G2“ (kuriai priklausos visos UAB „G2“ akcijos) akcijos*). UAB „G1“ atstovė taip pat nurodė, kad dokumentų, patvirtinančių atsiskaitymus tarp UAB „G2“ ir kompanijos „G2“ LTD apskaitos įmonė taip pat nėra gavusi.

Nagrinėjamos bylos aspektu pažymėtina, kad mokesčių administratorius neginčija, jog transportavimo paslaugos Bendrovės užsakovams buvo realiai suteiktos. Tačiau patikrinimo

metu nenustatyta ir nepateikta neginčijamų ir objektyvių įrodymų, kas realiai šias paslaugas suteikė. Bendrovė pati paslaugų neatliko, ji atliko tik tarpininko vaidmenį suteikiant transporto paslaugas. Tai, kad tretieji asmenys galėjo neteisėtai naudotis ir naudojosi UAB „G2“ vardu teikiant transporto paslaugas (UAB „G2“ bankroto administratoriaus teigimu po bankroto bylos iškelimo (2009-01-29) UAB „G2“ jokios ūkinės komercinės veiklos nevykdė; AB DNB Lizingas 2008-09-18 nutraukus su UAB „G2“ sudarytas lizingo sutartis dėl transporto priemonių (vilkikų) ir puspriekabių, šios nebuvo AB DNB Lizingas grąžintos nei iki bankroto bylos iškelimo, nei po bankroto bylos iškelimo, o buvo surastos tik teisėsaugos institucijų pagalba; CMR atžymėti UAB „G2“ antspaudu, o bankroto administratorius nurodė, kad antspaudas po bankroto bylos iškelimo nebuvo iš karto perduotas, todėl juo galėjo būti pasinaudota) tik patvirtina (sustiprina) mokesčių administratoriaus išvadas, kad transporto paslaugų JAV kompanija Bendrovei realiai nesuteikė.

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog patikrinimo metu surinkti įrodymai yra pakankamas pagrindas konstatuoti, kad ginčo ūkinės operacijos (transporto paslaugų suteikimas) neįvyko tarp PVM sąskaitose faktūrose nurodytų asmenų (tarp Bendrovės ir JAV kompanijos „G2“ LTD), t. y. Bendrovė neįrodė tikrojo apskaitos dokumentuose užfiksuoto ūkinių operacijų turinio, todėl nėra teisinio pagrindo transporto paslaugų, kurių įsigijimą Bendrovė įformino pagal kompanijos „G2“ LTD vardu 2009-03-15–2009-12-31 laikotarpiu išrašytas sąskaitas, vertę (1858148,25 Lt) pripažinti sąnaudomis, priskiriamomis leidžiamais atskaitymams.

1.2 Dėl sąnaudų pripažinimo leidžiamais atskaitymais pagal UAB „AS“, „R1“ LTD ir „D1“ A/S sąskaitas

Kaip minėta, ūkio subjekto patirtos sąnaudos pripažįstamos leidžiamais atskaitymais, kai jos yra susijusios su to ūkio subjekto pajamų uždirbimu. Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius nepripažino Bendrovės sąnaudų leidžiamais atskaitymais pagal UAB „AS“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras, „R1“ LTD ir „D1“ A/S išrašytas sąskaitas faktūras iš viso 642069,67 Lt sumai, nes šios išlaidos nebuvo tiesiogiai susijusios su Bendrovės vykdyta veikla. Bendrovė su tokia Inspekcijos pozicija nesutinka ir teigia, kad ekspedicijos paslaugos apima ir rūpinimąsi šia paslauga, todėl tam tikrais atvejais, kad įvyktų / tęstųsi sėkmingas tarpininkavimas, Bendrovė patirdavo papildomų išlaidų, kurios vėliau būdavo įskaitomos. Bendrovės teigimu, minėtos išlaidos buvo faktiškai patirtos, įprastinės jos veiklai sąnaudos ir būtinos jos pajamoms uždirbti.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ir šioje ginčo dalyje mokesčių administratoriaus išvados yra pagrįstos. Bendrovė nepagrįstai UAB „AS“ išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodytas 349597,67 Lt kuro įsigijimo išlaidas, „R1“ LTD išrašytose sąskaitose faktūrose nurodytas 239468 Lt išlaidas už puspriekabių nuomą, keltą, vilkiko ir puspriekabės remontus, taip pat baudas ir „D1“ A/S išrašytose sąskaitose faktūrose nurodytas 53004 Lt išlaidas už puspriekabių remontus, draudimą, kurą, kelius, taip pat baudas priskyrė leidžiamais atskaitymams.

Bendrovė transporto paslaugų neteikė, 2009 metais vykdė krovinių gabenimo agentų ir ekspeditorių veiklą. Nuosavybės ar kitomis teisėmis priklausančių / perimtų krovinių transporto priemonių neturėjo ir jos nebuvo naudojamos Bendrovės veikloje, taip pat neturėjo darbuotojų, galinčių atlikti vairuotojų funkcijas. Bendrovė nepateikė kuro panaudojimą patvirtinančių dokumentų (*kelionės lapų, sunaudoto kuro nurašymo akty, nepateikė duomenų apie patvirtintas kuro sunaudojimo normas ir kt.*). Taigi Bendrovė, realiai nevykdžiusi krovinių gabenimo veiklos, negalėjo patirti ir su šia veikla susijusių išlaidų, t. y. kuro įsigijimo, puspriekabių nuomos, apmokėjimo už keltą, vilkikų ir puspriekabių remontus, draudimus bei baudas, susijusias su krovinių gabenimo veiklos netinkamu vykdymu. Be to, nustatyta, kad Bendrovė į leidžiamus atskaitymus įtraukė išlaidas pagal „D1“ A/S išrašytas sąskaitas, kurios buvo išrašytos kito ūkio subjekto, t. y. K. P. TŪB (UAB „F1“) vardu.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas aplinkybes, konstatuotina, kad Mokesčių administratorius pagrįstai 642069,67 Lt sumos nepripažino Bendrovės leidžiamais

atskaitymais ir atitinkamai perskaičiavo 2009 m. apmokestinamąjį pelną bei apskaičiavo mokėtiną PM.

2. Dėl gyventojų pajamų mokesčio apskaičiavimo

Bendrovės teigimu, mokesčių administratorius nepagrįstai Bendrovės fiziniams asmenims pervestas lėšas priskyre prie A klasės pajamų ir atitinkamai apmokestino.

GPMĮ 22 str. 2 dalyje (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija) nustatyta, kad A klasės pajamoms priskiriamos iš Lietuvos vieneto, <....> gautos pajamos, išskyrus <...>. To paties įstatymo 23 str. 1 dalyje nustatyta, kad nuolatinis Lietuvos gyventojas, Lietuvos vienetas, <...>, kaip mokesčių išskaičiuojantys asmenys išmokėdami išmokas, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamas gyventojas A klasės pajamoms, privalo apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti <...> nustatytą pajamų mokesčių, jeigu šios išmokos pagal šio įstatymo nuostatas nėra priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms. Iš nurodytų teisės normų nuostatų matyti, kad A klasės pajamoms yra priskiriamos visos pajamos (išskyrus tam tikras išimtis), kurias fiziniams asmenims išmoka Lietuvos vienetas ir šios pajamos nebūtinai yra susijusios su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais.

Bendrovė 2009 m. 01–06 mėn. ir 08–12 mėn. laikotarpiu fiziniams asmenims (ne Bendrovės darbuotojams) į jų asmenines banko sąskaitas iš viso pervedė 383408 Lt. Dalį piniginių lėšų, t. y. 35410 Lt, fiziniams asmenims pervedė 2009 m. sausio mėn. pagal UAB „G2“ pateiktus konkrečius prašymus, kitą dalį piniginių lėšų, t. y. 44310 Lt, Bendrovė pervedė 2009 m. rugsėjo–gruodžio mėn. pagal UAB „G2“ pateiktus konkrečius prašymus. Likusią dalį – 303688 Lt – Bendrovė pervedė fiziniams asmenims 2009 m. vasario–gruodžio mėn., tačiau nepateikė jokių piniginių lėšų pervedimo pagrindą patvirtinančių dokumentų, todėl nenustatyta, kokios paskirties piniginės lėšos (303688 Lt) buvo Bendrovės pervedamos fiziniams asmenims.

Mokesčių administratorius surinko duomenis, kad fiziniai asmenys lėšų pervedimo metu nebuvo Bendrovės bei bankrutuojančios UAB „G2“ darbuotojais, nes pastaroji bendrovė jokios ūkinės komercinės veiklos nevykdė. Taip pat nenustatyta, kad minėtiems fiziniams asmenims, kaip darbuotojams, Bendrovė ar bankrutuojanti UAB „G2“ būtų apskaičiavusios darbo užmokesčių už atliekamas darbinės funkcijas. Dėl Bendrovės skolos iš UAB „G2“ perėmimo pagal 2009-02-06 Tarpusavio skolų užskaitymo aktą (*pateikta akto kopija be parašų ir antspaudy su nurodyta atsiskaitymo suma – 193715,8 Lt*) Komisija nurodo, kad iš byloje esančios medžiagos matyti, jog UAB „G2“ neturėjo pagrindo perleisti skolą kitam ūkio subjektui (Bendrovei), taip sumažinant šio ūkio subjekto (Bendrovės) įsipareigojimus UAB „G2“, nes UAB „G2“ nepateikė susidariusios 193715,8 Lt skolos darbuotojams pagrindo, t. y. UAB „G2“ nepagrindė, už kokias paslaugas fiziniams asmenims susidarė tam tikro dydžio skolos (*fiziniai asmenys minėtame skolos įskaitymo akte įvardinti kaip UAB „G2“ darbuotojai*). Pažymėtina, kad 2009-02-06 įsiteisėjo teismo nutartis išskelti bankroto bylą UAB „G2“, todėl ši bendrovė neturėjo teisės savo tariamai esamų skolų perleisti Bendrovei, kad ši iki 2011-02-01 visiškai atsiskaitytų su jos darbuotojais. Be to, nustatyta, kad bankrutuojančios UAB „G2“ įsiskolinimas darbuotojams 2008-11-30 buvo 42544 Lt (32418 Lt darbo užmokesčiai + 10126 Lt GPM), 2010-01-06 Vilniaus apygardos teismo nutartimi patvirtintas BUAB „G2“ kreditorių sąrašas ir jų finansiniai reikalavimai – pirmos eilės kreditoriams (darbuotojams) – 75694,50 Lt, 2012-02-17 Vilniaus apygardos teismo nutartimi patikslintas BUAB „G2“ pirmos eilės kreditorių sąrašas ir jų finansiniai reikalavimai (darbuotojams) – 124222,75 Lt, t. y. daug mažesnės sumos, nei nurodyta minėtame 2009-02-06 tarpusavio skolų įskaitymo akte. Apklausti fiziniai asmenys nežinojo ir / ar negalėjo paaiškinti, kodėl pinigines lėšas jiems pervedė Bendrovė, nurodė, kad Bendrovėje įdarbinti nebuvo. Mokesčių administratorius nustatė, kad 2009 metais Bendrovėje buvo įdarbinti tik 3 samdomi darbuotojai (vadovas, transporto vadovas ir buhalterė), tikrinamuoju laikotarpiu nuosavybės ar kitomis teisėmis perimtų krovinių transporto priemonių Bendrovė neturėjo (*fiziniai asmenys, kuriems Bendrovė išmokėjo 303688 Lt sumą, paaiškino, kad dirbo*

vairuotojais). Įvertinus šias aplinkybes, sutiktina su mokesčių administratoriaus išvada, kad tarp Bendrovės ir fizinių asmenų, kuriems buvo pervestos piniginės lėšos, darbo santykiai susiklostę nebuvo. Kadangi mokesčių administratorius nenustatė ir piniginių lėšų išmokėjimo pagrindo, šio pagrindo nenurodė ir Bendrovė, Komisija daro išvadą, kad mokesčių administratorius pagrįstai fiziniams asmenims išmokėtas lėšas (303688 Lt) priskyrė prie A klasės pajamų (*šios pajamos pagal GPMĮ 22 str. 2 d. nuostatas nėra priskiriamos prie išimčių*) ir nustatė Bendrovei, kaip išskaičiuojančiam asmeniui, prievolę apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą GPM ir PSD įmokas nuo išmokėtų 303688 Lt (383408 Lt – 35410 Lt – 44310 Lt).

3. Dėl paskirtų baudų

LVAT, atsižvelgęs į Konstitucinio Teismo 2004-01-26 nutarime nurodytus baudų dydžio nustatymo principus, yra pasisakęs, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytas baudos vidurkis, o tuomet atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, bendradarbiavimą bei kitas įstatyme numatytas aplinkybes baudos dydis turi būti mažinamas arba didinamas nuo jos vidutinio dydžio. Bendrieji baudos skyrimo principai bei MAĮ 139 str. 1 dalyje nurodytos aplinkybės, turinčios įtakos baudos dydžiui, įpareigoja subjektą, skiriantį baudą, motyvuoti ir pagrįsti skiriamos baudos dydį (LVAT 2008-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A²⁶¹-214/2008). Taip pat LVAT administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1117/2010 pažymėjo, kad vadovaujantis bendraisiais baudų skyrimo principais, skiriant baudą asmeniui, padariusiam mokesčių įstatymų pažeidimus, individualizuojant jos dydį, privaloma atsižvelgti į atsakomybę lengvinančias bei sunkinančias aplinkybes, kurias lemia pažeidimo pobūdis, mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi, mokesčio mokėtojo pripažinimas padarius mokesčių įstatymų pažeidimus, taip pat ir į kitas svarbias panašias aplinkybes.

Komisija konstatuoja, kad Inspekcija sprendime pasisakydama dėl Bendrovei skirtų 30 proc. dydžio PM, GPM ir PSD įmokų baudų pagrįstai nurodė, kad ginčo byloje egzistuoja tiek atsakomybę lengvinančios, tiek sunkinančios aplinkybės (išsamiai Komisijos sprendimo 9 psl.). Pareiškėjo atveju buvo nustatyta tik viena atsakomybę lengvinanti aplinkybė (*Bendrovė bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi*), kai tuo tarpu sunkinančių buvo nustatyta net keletas (*Bendrovės siekis nesąžiningai išvengti mokamų PM ir GPM; padarytos žalos dydis – 421087 Lt nesumokėtų mokesčių; pažeidimų daugetas (nustatyti 6 mokestiniai pažeidimai)*), todėl Komisija daro išvadą, kad nukrypti nuo sankcijoje numatyto baudų vidurkio, t. y. 30 proc. dydžio Pareiškėjui skirtų baudų, nėra jokio faktinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2015-06-19 sprendimą Nr. 69-73.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius